

[Rasmussen (Gylling).]

at de kan faa den nødvendige Sikkerhed under Forholdene, som de er nu, og jeg vil dog tro, naar man ser Forslaget igennem ogsaa med Hensyn til de Vilkaar, der bliver Fiskerne til Del, at der i det store og hele for Fiskernes Vedkommende vil kunne være Mulighed for, at de kan blive ved den Gerning og Virksomhed, som de nu arbejder med. Jeg vilde være meget ked af, hvis virkelig Lovforslaget her i sine Virkninger skulde ødelægge for meget for disse flittige og nøjsomme Fiskere, der tjener deres Ophold ved Fiskeriet deroppe. Jeg tror det heller ikke.

Jeg vil sammenfatte disse faa Bemærkninger med at sige til den højtærede Minister, at jeg for min Part er glad for Forslaget. Jeg synes, det tager ogsaa et menneskeligt Hensyn. Og nu kan man mene om det, hvad man vil, men selv om der skal betales noget for det, maa man dog hellere det end slaa Erhvervslivets og Befolkningens Lyst og Interesse ned; saa maa man hellere betale nogle Millioner mere. Dette menneskelige Hensyn findes ogsaa i Forslaget, og derfor venter jeg, at Gennemførelsen af disse Foranstaltninger vil komme til at øve den Virkning, de skulde, og give Mulighed for disse Egne til at glide ind i en større Tryghed, end der har været nu gennem mange, mange Aar.

Heilesen: Løsningen af Thyborøn-Problemets maa anses for at være et Led i hele Vestkysthavnespørgsmaalet, som man har forsøgt gennem mere end en Menneskealder at finde en Løsning paa her fra Rigsdagens Side.

Det foreliggende Lovforslag forekommer mig at være en god, ja, nærmest en salomonisk Løsning af det svære Thyborøn-Problem, idet man, foruden derved at blive Herre over Vandets Stigning og Oversvømmelserne i Limfjorden og derved undgaa de store Ødelæggelser paa de tilstødende Areaer, ogsaa bevarer Thyborøn som baade Fiskerihavn og Nødhavn for en stor Del af Vestkystens Fiskerflaade. Men i Forbindelse med Løsningen af Thyborøn-Problemets finder jeg Anledning til at spørge den højtærede Trafikminister om, hvad man har tænkt sig med Hensyn til Hanstholm og Hirtshals Havne i Fremtiden. For Hanstholm Havns Vedkommende er det et meget stort Spørgsmaal. Skal den færdigbygges — og det maa vel betragtes som givet efter alt det, der allerede er bygget og kostet paa den —, eller er der Tale om at lade det

hele staa og falde sammen? For Hirtshals Havns Vedkommende ser Udsigterne ikke ret meget bedre ud, idet alt Reparationsarbejde her har været forsømt i en Aarrække. Hvem der bærer Ansvar herfor, ved jeg ikke, men jeg ved, at Administrationen af Hirtshals Havn henhører under Vandbygningsdirektoratets Ingeniør i Frederikshavn, og jeg ved tillige, at den Kærlighed, man i Frederikshavn nærer for Hirtshals, kan ligge paa et meget lille Sted. Jeg vil paa Baggrund heraf gerne henstille til den højtærede Trafikminister, at nævnte Administration henlægges til en Ingeniør, hvorunder kun Vestkysthavne og disses Forhold sorteres.

Hirtshals Havn har haft og vil ogsaa i Fremtiden kunne faa meget stor Betydning baade som Fiskerihavn og som Trafikhavn. Jeg vil i denne Forbindelse pege paa, at i Hirtshals findes en Fiskerflaade paa ca. 50 store søgaaende Baade og ca. 98 mindre motordrevne. Baade med et samlet Mandskab paa ca. 400 Mand, endvidere at i de tre Aar 1940, 1941 og 1942 blev der til Hirtshals Fiskeauktion indbragt i alt 26 Mill. kg Fisk, som paa Auktionen betales med ca. 10 Mill. Kr. Det var i de Aar, vi havde de tre Isvintre, og Hirtshals Havn, der i Modsætning til Landets øvrige Havne var isfri, var da Basis for praktisk talt hele Landets Sildeflaade, som var stævnet hertil, inden Isen helt lukkede deres Hjemmehavne. Det var hovedsagelig Sild, der fiskedes i de tre Vintre. Fra Hirtshals Fiskeauktion aabnedes i Januar 1930 og til Udgangen af 1945, er der til Havnen indbragt tilsammen 50 Mill. kg Fisk, som er betalt med ca. 25 Mill. Kr. Saa meget har Havnen altsaa betydet for dette ene Erhverv. Hertil kommer saa dens Betydning som Trafikhavn.

I tre Aar var der daglig Ruteforbindelse med Kristiansand, og alene denne Forbindelses Betydning vilde udmaalt i Pengeværdi være mere end Havnens Anlægssum værd. Saa vidt jeg husker, gav Transitten af Postpakker fra Kontinentet til Norge det danske Post- og Telegrafvæsen, altsaa den danske Stat, 1 Mill. Kr. aarlig, hvilket maa siges at være en pæn Forrentning af de ca. 14 Millioner, Havnen har kostet. I Havnen har to Kulfirmaer og to Gødningsfirmaer haft Oplagsplads og Pakhuse, og der er i Aarens Løb kommet mægtige Kvanta af Kunstgødning saavel som Kul til Havnen.

Idet jeg afslutter mine Bemærkninger, vil jeg gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.